

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010214
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2023:3622010214.3

Rozhodnutie

Okresný súd Partizánske, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného Z. D., pre zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 16.01.2023 takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaný Z. D., H.. XX.XX.XXXX N. S., R. C. F. XXX/X, L., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava

je vinný, že

dňa 24.09.2022 v čase okolo 18.00 h sa v pohostinstve na futbalovom ihrisku v Chynoranoch, poškodenej B. C., bývalej družke, ktorá s ním od mesiaca júl 2022 žila v spoločnej domácnosti pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že ju zabije, pri tom jej vulgárne nadával, na čo poškodenej utiekla na toaletu a odkiaľ zo svojho telefónu zavolała políciu, pričom po príchode príslušníkov Policajného zboru pri futbalovom ihrisku v Chynoranoch dňa 24.09.2022 v čase okolo 19.05 h sa obžalovaný Z. D. poškodenej B. C. vyhrážal, že ak ho dá zavrieť, zabije ju a pritom jej vulgárne nadával a chcel od nej, aby mu išla domov pre veci do Ilavy, že on si to odsedí, čím obžalovaný u poškodenej B. C. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní,
t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - bývalej družke a osobe, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti,
čím spáchal pokračovací prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 10 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák.,
§ 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Naproti tomu

Súd podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e

obžalovaného Z. D., H.. XX.XX.XXXX N. S., R. C. F. XXX/X, L., t.č. Ústav na výkon väzby Ilava

pre skutok obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 311/22/3305-27 právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona, prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že obžalovaný dňa 24.09.2022 v čase okolo 17.45 h v L., H. V. F. Č.. XXX/X, v byte nezisteného čísla, pod vplyvom alkoholu svojej bývalej družke poškodenej B. C., ktorá s ním od mesiaca júl 2022 žila v spoločnej domácnosti povedal, že keď s ním nebude mať pohlavný styk, tak zdochne, a pritom jej vulgárne nadával a tiež sa jej vyhrážal, že jej prsty strčí do očí a že jej ich vyberie, následne obžalovaný poškodenej B. C. prikázal, aby sa obliekla, že idú spolu von, lebo tu všetkých pozabíja a ju tiež, a pritom jej vulgárne nadával, na čo poškodená z obavy, že obžalovaný svoje vyhrážky naplní, odišla s obžalovaným do pohostinstva na futbalovom ihrisku v Chynoranoch, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora zo dňa 14.11.2022 pod Pv 311/22/3305-27, pre zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., po jej preskúmaní samosudca nariadil hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný k obžalobe v súlade s § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného. Výsluchom obžalovaného, poškodenej B. C., svedkov C.. Z. S., Z. D., prečítaním znaleckého posudku z odvetvia psychiatria, z listinných dôkazov majúcich význam pre dokazovanie, súd zistil tento skutkový stav rozhodný pre vec samu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinný. Posledné dva mesiace sa v kuse s poškodenou hádali. Dôvodom boli peniaze, pretože ju živil, ona nikde nepracovala, ak sa aj zamestná, vydrží tak mesiac dva, pričom z jedného platu to ďalej nešlo. On prišiel z práce domov okolo štvrtrej - piatej. V tom čase chodí, lebo sa aj starajú o údržbu vozidiel. Možno povedal nejaké slová, čo mohli byť vyhrážaním, neublížil jej však nijako. Keď prišiel z práce, poškodená ho čakala doma. Cestou domov vypil jedno plechovkové pivo, alkohol teda pil až po práci. Potom išli na nákup. Kým čakali na vlak, dali si pohárik tvrdého alkoholu. Keď sa z nákupu vrátili, doma nepili, len vyložili nákup, dal si kávu a išli do pohostinstva. Doma nič nepil, kým šli von. On navrhol či nejdú do pohostinstva. Doma neboli žiadne hádky, poškodená bola nervózna, alebo hľadala náušnice. Uviedol, že poškodená máva záchvaty. V pohostinstve boli asi dve hodiny, obaja mali čosi vypité. On objednával poškodenej. Hádať sa začali v krčme asi až po hodine či dvoch čo tam sedeli, dôvodom bolo zas to, že chcel aby už išla pracovať, ona bola na to nervózna. On pritom za ňu platil šeky, pričom keby to vie jeho otec, že tak za ňu robí, zahlušil by ho. Pripustil, že sa hádali aj v policajnom aute. On poškodenej ešte pred odchodom z pohostinstva objednal červený strik (červené víno s colou), čo po ňom poškodená chcela. Strik jej objednával už po hádke, predtým ako odišli. Pila ešte aj vodku, pila aj potom ako vyšla z WC. Ich hádku nik nepočul, nik nebol v ich blízkosti. Keď prišli policajti hovoril jej, že mu má ísť pobrat' veci, že si to odsedí. Pripustil, že sa poškodenej vyhrážal, no nijako ju nevydieral, pripustil že jej vulgárne nadával. Keď prišla k nemu poškodená z Čiech, prišla bez peňazí, nemala nič. On prišiel pre poškodenú na vlakovú stanicu. Poškodená k nemu prišla dva mesiace pred skutkom z Čiech, v Čechách bola asi od roku 2017-2018, predtým žili spolu. Oni sa hádali pravidelne asi každý druhý deň. Z obidvoch strán používali vulgarizmy, potom si to medzi sebou vždy vyriešili. Mávali spolu pohlavný styk, ten si on nevynucoval. Poškodená hľadala chlapov cez internet, takto si našla vzťah aj v Čechách, s každým žije rok, dva. Obžalovaný má dva deti vo veku 6 a 7 rokov s poškodenou. Ona má ešte dve deti. Ich deti sú v ústavnej starostlivosti. On je s nimi v kontakte, nevie či aj ona. Chodil tak raz do mesiaca deti aj pozrieť, telefonoval im, poškodená mu deti nespomínala. Nebol s poškodenou v kontakte, keď bola v Čechách. Po jej príchode k nemu žili opäť ako druh a družka. Ona sa vrátila, on nevedel že príde, bola v kontakte s jeho sestrou. Už to bolo asi štvrtýkrát, čo poškodená sa k nemu vrátila. Keď prišla, povedala, že chce začať od znova. K jej rodine sa nemohla vrátiť, lebo ju tam nik nechce. Má rodinu v Žabokrekochoch. On má na ňu slabosť, prichýlil ju. Keby aj teraz sa on vráti z výkonu trestu a ona bude chcieť tak ju prichýli, nič sa nezmení. Obidvaja pili

alkohol, popíjali aj doma. On žije s rodičmi. Poškodená nikdy nepracovala. Všetko platil on. Na otázku či si aj nejak zarábala, uviedol, že mala telefón, fotila sa tam vymaľovaná, bola v kontakte s Nemcami, Izraelčanmi, cez jej profil. Jemu to neprekážalo, myslel si, že si tak zarobí ona peniaze. Obžalovaný až po výsluchu svojej matky uviedol, že poškodenej kúpil deň pred skutkom zlatý prsteň, lebo ju má rád.

Poškodená B. C., na hlavnom pojednávaní uviedla, že je pravda čo vypovedala, obžalovanému však nechce ublížiť, aby ani bol bo výkone trestu, len aby sa dal liečiť, lebo keď si vypije, tak, sa s ním nedá zo strachu žiť. Ona tiež pila alkohol v deň skutku, ale len preto, aby on vypil menej a bola vystresovaná. Aj vypovedala na polícii pod vplyvom alkoholu, ale len prvýkrát, všetko si však pamätala. Oni mali pohlavný styk bežne, jej vadilo však keď sa ho domáhal a bol opitý. Oni boli v deň skutku nakupovať. Cestou kúpil fľašku, ona sa z nej tiež napila, no pil hlavne on. Potom išli aj do Chynorian do pohostinstva a tam tiež pili. Ona vypila dve, tri vodky. Cestou domov ho musela podopierať. Doma boli jeho rodičia a vnučka rodičov. Doma jej nadával vulgárne a dožadoval sa súdože, ona odmietla, potom išiel spať. Obžalovaný si vynucoval od nej pohlavný styk, keď to po nech chcel a mal vypité, ak odmietala, vulgárne jej nadával, vtedy jej aj povedal, že jej vyberie oči, ak mu nedovolí mať s ňou pohlavný styk. Do hodiny sa zobudil, rozbil dvierka od skrinky po údere, vulgárne jej nadával, chcel aby sa obliekla, že idú na ihrisko (do pohostinstva) ak nepôjde že tam všetkých zabije a aj ju. Ona mala strach a išla s ním. Tam sa začalo znovu piť. Potom sa jej znova vyhrážal zabitím, ona odišla na WC a odtiaľ zavolała políciu, lebo to psychicky nezvládala. Obžalovaný požíval alkohol často, každý druhý deň bol pod jeho vplyvom, vypil aj liter vodky a býval agresívny. Aj ju predtým udrel, ale neriešila to oznámením. Ona od neho odišla už v roku 2016, lebo bol agresívny, no nie tak ako teraz. Vrátila sa, alebo si myslela, že sa polepšil. Myslela, že potom budú spolu, nájdu si spolu prácu niekde v zahraničí. Nechcela aby žili u jeho rodičov, lebo tam pili a bola nervozita. Nechcela sa vyjadriť, ako sa on správa k rodičom. Pohlavný styk mávali bežne. Keď mal vypité, bála sa mu niečo povedať. Keď bol triezvy, aj mu oponovala a zdvihla hlas. Aj ona bola počas hádok vulgárna, aj nakričala na obžalovaného. Na Slovensko prišla z Českej republiky v lete. Vedela, že bude bývať o obžalovaného, lebo sa s ním tak dohodla. Keď prišli jeho rodičia to však nevedeli, bola najprv s obžalovaným v kôlni a chcela aby im to on oznámil. Keby nemohla u nich bývať, išla by k jej rodičom, nebola jej bližšia jej rodina ako obžalovaný. Jej rodina nevedela, že sa ona vracia. V Čechách mala partnera, boli spolu 5 rokov, opustila ho lebo si nerozumeli, zbalila veci a odišla k obžalovanému. Ona v Čechách pracovala brigádnicke, zarobila tak 12 tisíc Kč, partner 20000,- Kč, polovicou jej príjmu sa podieľala na nájme. Nemala žiadne úspory ani prácu, tú mala len sľúbenú. Myslela, že budú pracovať spolu s obžalovaným, ten však zmeniť prácu nechcel a ani odísť od rodičov. Po nastahovaní k obžalovanému ju tento živil. S obžalovaným majú deti, tie sú v ústavnej starostlivosti. Na výživu detí neplatí, lebo nemá z čoho aj minulý rok zaplatil asi len raz. Vie, že obžalovaný chcel deti navštíviť, mal aj pre nakúpené, nešiel však lebo jej bolo hlúpe ísť naprázdno, keďže nemala peniaze. Deťom však písala. Deťom ako boli spolu opäť nevolali. Nemala žiaden príjem. Oni doma s obžalovaným pili alkohol, viac však mimo domu, doma, keď kúpil víno na večer. V pohostinstve na ihrisku boli v deň skutku dvakrát. Obžalovaný išiel s ňou do mesta, išiel jej kúpiť kabát, boli v Prievidzi, potom jej to vyčítal, ona povedala, že mu peniaze vráti, keď bude pracovať. S nákupom boli prvýkrát v pohostinstve. Vtedy vypila Doma sa vtedy nepilo. Vyhrážal sa jej keď boli v pohostinstve druhýkrát. Tam ona pila pivo, on aj vodku. Pripustila, že mohla piť aj potom čo prišla z WC, bola vystresovaná. Keď odchádzali z pohostinstva kričal po nej. Kúpil jej zásnubný prsteň, kupovali ho spolu, stál 12,-€ bol z ocele, nebolo to v deň skutku. Kúpil jej aj tú bundu, tiež telefón, ale to preto, že jej predtým telefón rozbil, lebo v ňom našiel jej starú fotku, kde bola len v podprsienke. Ona snubný prsteň stále nosí, lebo jej na ňom záleží. Kúpil jej aj príčesok, sám bez toho aby to žiadala jej kupoval oblečenie. Ona komunikovala cez telefón s mužmi, len kamarátsky, obžalovaný žiarlil, aj jej vymazal kontakty, a pozeral do telefónu. Ona však fotografiami nezarábala. On jej písal prvý, keď bola v Čechách, keď boli v minulosti v Čechách aj jej zlomil rebrá, neoznamovala to, bol vtedy pod vplyvom alkoholu. Po príchode polície bol tiež agresívny, hovoril, že mu má ísť pre veci, že keď vyjde von (z väzenia), tak ju zabije, Ona mu v policajnom aute vyčítala, ako sa správa, že si to nenechá čo robí. V ten večer jeho správanie k nej bolo najhoršie, mala strach, no aj predtým sa k nej správal zle. Keď ho zadržali, tak išla k otcovi, vybavila si prácu a pracuje v Šuranoch, býva na ubytovni a zarobí asi 200,-€.

Svedok Práp. Bc. Z. S., bol ako člen policajnej hliadky velený na preverenie oznámenia do obce Chynorany, kde malo dôjsť k napadnutiu poškodenej. Na udalosť si už presne nespomínal, no vyhotovil k tomu úradný záznam. Mali byť niekde pri ihrisku, myslí, že vtedy boli tak obžalovaný ako aj poškodená pod vplyvom alkoholu. Predtým ich hľadali po Chynoranoch, to preto, že poškodená nedvíhala telefón. Spomína si, že poškodená hovorila, že sa jej obžalovaný vyhrážal, a ako sa to udialo, že sa ho bojí, že on

na ňu tlačí, že nevie od neho odísť. Obžalovaný bol značne pod vplyvom alkoholu, hovoril, že si to pôjde odsedieť a že chce ísť do basy, že pôjde do llavy. Agresívny bol časom, počas vyťažovania poškodenej obďaleč od obžalovaného. Vykrikovali po sebe aj v policajnom aute, sedela medzi nimi policajka. Keď sa poškodenej pýtali, prečo nedvíhala telefón, povedala že nemohla, lebo že by ju zabil. Na otázku na svedka, či sa mu správanie obžalovaného javilo ako trestný čin uviedol, že agresivita obžalovaného sa stupňovala, bol pod vplyvom alkoholu, hovoril, že si to pôjde odsedieť, padali hrubé vulgarizmy, tiež že tam padlo niečo o zabití, nadával jej.

Svedkyňa Z. D., matka obžalovaného uviedla, že poškodená nebola u nich prvýkrát. Bolo to medzi ňu a obžalovaným všelijaké. Aj v minulosti bolo najprv dobre, potom aj že ide preč, aj trieskala, vyhadzovala veci topánky, ale nešla, oni potom aj volali políciu. Obžalovaný chodil do práce, poškodená nemala nič, keď ku ním prišla, všetko jej kupoval obžalovaný. Koľko razy mu povedala, že odíde, ale nikam nešla. Jej syn nie je ožran. Ešte poškodenej kúpil aj prsteň, ona si myslela, že to idú spolu osláviť. Je však pravda, že sa vyjadrovali jeden o druhom všelijako. Ona po obžalovanom stále vypytovala peniaze, oni ako rodičia vyčítali synovi, že jej všetko kupuje, ona sa mu vyhrážala, že odíde, keď jej nebude dávať peniaze. Bola priberčivá, nezjedla čo ona navarila, radšej poslala obžalovaného do obchodu niečo kúpiť. Koľko krát synovi dali peniaze oni, keď nemal, aby poškodená nehulákala. Poškodená nepracovala, vstala o desiatej, dala si kávu a mala v ruke telefón 24 hodín denne. Vyjadrovala sa o obžalovanom keď sa hádali, že je hajzel, žebrák. U nich doma sa nesiem piť alkohol, pred jej očami nepili, vie že obžalovaný kúpil poškodenej víno, ak ho pila tak v pivnici. Obžalovaný im nikdy neublížil, len v minulosti, to ale že vraj bolo v "chaose". Obžalovaný poškodenú veľmi ľubi kúpil jej prsteň, mala za to, že sa idú vziať. V deň skutku bola doma. Obžalovaný mal ísť do práce, ale nešiel, lebo poškodená rozkázala, že si nemá čo obliecť, tak vzal peniaze a išli na nákup. Keď prišli obžalovaný spravil kávu sebe aj poškodenej pofajčili si a išli zas von. Poškodená mala prsteň. Dom patrí svedkyňi a jej mužovi, býva s nimi aj vnučka. Oni nevedeli, že k nim poškodená príde, obžalovaný ju doviedol, len jej povedal, že dúfajú, že bude normálna, aby nemuseli zas volať políciu. Dovolili jej bývať u nich. Ona povedala, že nemá kam ísť, lebo ju otec nechce. Nič im potom nepomáhala len popíjala víno. Vedela, že má vypité vtedy, keď si pospevovala. Obžalovaný chodil za svojimi deťmi aj im nosil nákupy. Poškodená za nimi ani nebola, obľúbila si len jedno z detí. Po skutku prišla s jej otcom a bratom pre veci v sprievode polície. Vzala aj tašky s nákupom pre deti. Dôvodom hádok obžalovaného s poškodenou boli peniaze, tiež že nechcela mať s obžalovaným sex - že "mu dala, len keď jej dával peniaze". Keď poškodená kričí tak to počuť. S obžalovaným si pri hádkach nadávali a aj škaredo. U nich mala poškodená všetko čo chcela, pričom nič preto nemusela robiť, len vyčkávala, kým obžalovaný príde z práce.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku samosudca prečítal znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatria MUDr. Viktora Segedu č. 49/2022 zo dňa 20.10.2022 z č.l. 57-74, podľa záverov ktorého bola u obžalovaného zistená závislosť od alkoholu v iniciačnom štádiu, viac psychologická závislosť. Navrhol mu uloženie ambulantného ochranného protialkoholického liečenia. Požívanie alkoholu nemalo forenzne významný vplyv na páchanie trestnej činnosti obžalovaného.

Podľa úradného záznamu hliadky OOPZ Partizánske na č.l. 30 zo dňa 24.09.2022 spísaného práp. Bc. Z. S., bola hliadka vyslaná na adresu oznámenia do Chynorian, kde malo dôjsť k napadnutiu oznamovateľky B. D. a vyhrážaniu sa jej. Na miesto dorazili cca o 18:11 hod. S oznamovateľkou sa skontaktovali až o 18:48 hod. na futbalovom ihrisku v Chynoranoch, kde sa s ňou nachádzal aj obžalovaný. Súd nevychádza z ďalšieho obsahu záznamu, pretože je nahradený výsluchom svedka, pričom úradný záznam nemôže nahrádzať pokiaľ ide o samotný popis skutku procesnú výpoveď.

Podľa záznamu o dychovej skúške obžalovaného na č.l. 75 bolo tomuto zistené dňa 24.09.2022 o 19:46:37 h 1,10 mg/l alkoholu v dychu, teda 2,29 ‰ (promile) alkoholu v dychu. Zo záznamu o dychovej skúške poškodenej na č.l. 75 však bolo zistené, že aj poškodená mala dňa 24.09.2022 o 19:38:06 h 0,82 mg/l alkoholu v dychu teda 1,71 ‰ (promile).

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR na č.l. na č.l. 84 bol obžalovaný postihnutý dňa 04.11.2018 za jeden priestupok proti pravidlám cestnej premávky ako chodec napomenutím.

Podľa lustrácie v registri trestov na č.l. 85 a pripojeného spisu sa prihliada len na jedno z dvoch obžalovaného odsúdení. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/170/2013 z

30.12.2013, právoplatným dňa 30.12.2013 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania dvoch prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. (skutky z 11.08.2013 a 10.10.2013) na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Dopustil sa domáceho násillia na rodičov, dokonca fyzicky napadol matku, hrozil rodičom nožom. Bolo mu v onom konaní uložené aj ambulantné ochranné protialkoholické liečenie, z ktorého bol prepustený dňa 01.03.2016, po tom čo to odporučila lekárka pretože sa liečbe riadne podrobil.

Podľa lustrácie v Soc. poisťovni na č. I. 138-139 je poškodená zamestnaná od 03.10.2022. Podľa lustrácie v Registri obyvateľov na č.l. 147 je obžalovaný otcom detí Z. H.. XX.XX.XXXX B. M. D. H.. XX.XX.XXXX. Podľa rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/2/2018-35 zo 07.03.2018 boli maloleté deti obžalovaného a poškodenej zverené do ústavnej starostlivosti a rodičom určené výživné v minimálnej zákonnej výške. Rodičia nevykonávajú starostlivosť o deti od 10.03.2016 pričom za celý ten čas až do rozhodnutia súdu nevynaložili snahu o úpravu rodinných pomerov tak, aby mohli prevziať starostlivosť o deti.

Prokurátorka navrhla obžalovaného uznať vinným na skutkovom základe podľa obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest v dolnej polovici podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a ambulantné ochranné protialkoholické liečenie. Obhajca má za to, že skutková podstata vydierania nebola preukázaná, maximálne mohlo ísť o nebezpečné vyhrážanie, pričom aj to je pochybné, pretože nie len obžalovaný, ale aj poškodená bola pod vplyvom alkoholu a nie je schopná interpretovať skutok tak, ako sa naozaj odohral. Obžalovaný poukázal na slová obhajcu, s ktorými sa stotožnil, uviedol, že ľutuje čo sa stalo, už to nie je možné zmeniť.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k právnemu záveru, že bez dôvodných pochybností sa skutok stal tak, ako je popísaný v skutkovej vete rozsudku pre tú časť skutkového deja, ktorá sa odohrala v pohostinstve pri futbalovom ihrisku a potom von pri futbalovom ihrisku po príchode hliadky polície. Súd obžalovaného oslobodil pre tú časť skutkového deja, ktorá sa podľa obžaloby mala odhrať v domácnosti rodičov obžalovaného, kde obžalovaný s poškodenou žil. Dôvodom takéhoto rozdelenia na skutky - či presnejšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu je to, že za sebou nadväzovali, každý z nich by však bol samostatne trestný, pokiaľ by predmetom obžaloby nebola iná časť deja. Prokurátorka skutok v obžalobe právne kvalifikovala ako jeden skutok, ktorým mal obžalovaný spáchať dva trestné činy. Súd je toho právneho názoru, že o jeden skutok by mohlo ísť vtedy, pokiaľ by sa odohral alebo na jednom mieste, alebo by ho nebolo možné rozdeliť časovo. V tomto prípade, najskôr malo dôjsť k vydieraniu či nebezpečnému vyhrážaniu v domácnosti rodičov, potom v pohostinstve a potom až keď obžalovaného s poškodenou objavila hliadka.

Aby bolo možné ozrejmiť úvahy súdu pokiaľ ide o skutkový dej, je potrebné súhrnne popísať zistený stav veci pokiaľ ide o vzťah obžalovaného s poškodenou a ich povahové vlastnosti. Súd totiž zistil, že vzájomný vzťah a správanie sa k sebe navzájom, ich spolužitie ale aj dôvody, pre ktoré by boli schopní sa od seba odpútať, boli vzdialené od vzájomnej úcty, slušnosti a morálnych noriem, ktoré by spoločnosť od spolužitia dvoch osôb očakávala. Obžalovaný je osobou, ktorá sa v minulosti dopustila domáceho násillia na rodičoch, bola protialkoholicky liečená, pričom hoci bola liečba ukončená, tak evidentne opäť škodlivo požíval alkohol a je na ňom podľa znalca závislý. Obžalovaný bol zamestnaný, žil u rodičov, bolo zistené, že živil aj poškodenú potom čo sa nastahovala k jeho rodičom. K poškodenej prechovával a prechováva stále city, aj teraz by ju opäť prijal, keby sa k nemu vrátila. Poškodená od obžalovaného v minulosti odišla, žila v zahraničí, mala tam dlhodobý vzťah, pričom tento náhle ukončila, aby sa vrátila k obžalovanému. To všetko pri tých životných skúsenostiach s obžalovaným, ktoré sama uvádzala. Majú spoločné deti, ktoré sú však v ústavnej starostlivosti, ak bolo zistené, že niekto z rodičov prejavuje záujem o svoje deti aspoň minimálne tak je to obžalovaný. Poškodená na ne neplatí ani len výživné. Po príchode k obžalovanému nikde nepracovala, nemala žiadne úspory, nejavila sa snahu zamestnať, pričom ľpela na tom, že má prísľub zamestnania, avšak zamestnať sa chcela len s obžalovaným po tom čo sa odsťahujú od jeho rodičov. Túto skutočnosť však nemala dohodnutú s obžalovaným ba dokonca za obžalovaným prišla na Slovensko bez toho, aby mala uistenie od jeho rodičov, že môže u nich bývať. Podľa vyjadrenia matky obžalovaného sa spoliehala na peniaze obžalovaného, v domácnosti nepomáhala viedla záhaľčivý život po dobu čo bola u nich. Od obžalovaného vyžadovala nákup vecí, bola to svedkyňa a poškodená, kto spomenuli, že obžalovaný jej kúpil prsteň, že na nákup oblečenia išli v deň skutku po žiadosti

poškodenej, že jej kúpil príčesok, kupoval oblečenie. Bolo zistené, že platil aj alkohol, pokiaľ išli do pohostinstva. Matka obžalovaného v súvislosti s príčinou hádok hovorí o tom, že poškodená odmietala pohlavný styk s obžalovaným, pokiaľ jej niečo nekúpil. Boli preukázané hádky medzi obžalovaným a poškodenou, ktorých dôvodom boli financie a záhaľčivý život poškodenej, hádky, kde boli vulgárni obaja. Samotná poškodená uviedla, že obžalovaný sa mal v súvislosti s dožadovaním sa súdože hroziť v čase skutku, no tá ho bola schopná odmietnuť a on išiel spať. Poškodená ešte na hlavnom pojednávaní mala na prste snubný prsteň obžalovaného, s odôvodnením, že jej na obžalovanom záleží. V čase skutku boli obidvaja pod vplyvom alkoholu a to výrazne, pričom schopnosť reprodukovať priebeh skutku spáchaného verbálne vnímaného minimálne pri 1,71 ‰ (promile) je v skutku dôvodom, prečo by mal súd dôvodne pochybovať, ako zneli prednesené vety, a aký bol ich kontext. Je teda celkom zrejmé, o to viac že trestná činnosť kladená obžalovanému za vinu mala byť spáchaná len verbálne, že súd nemôže k hodnoteniu skutkového deja pristupovať bez veľkej miery opatrnosti. Musí prihliadať na to, že vulgárna komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou bola bežná, rovnako ako požívanie alkoholu, že poškodenej správanie javí znaky zisťnosti, a u obžalovaného zrejme verbálnej agresivity počas častých hádok. Súd považoval za preukázané v skutku len to, čo sa javí byť nepochybné, a berúc ohľad na to, že vzťah obžalovaného a poškodenej zrejme zahrňoval bežne také prvky nemorálneho správania, ktoré sa v štandardných medziľudských vzťahoch nevyskytujú či znamenajú rýchly rozchod partnerov.

Obžalovaný sa v podstate priznal, že sa voči poškodenej správal vulgárne, priznal vyhrážky, hoci neuviedol aké, kedy ich použil ani či boli reakciou a ak áno, na čo reagoval. Skutok popísal pokiaľ ide o základný dej - miesta kde sa nachádzali rovnako až na to, že on tvrdil, že boli v pohostinstve len raz, nesúladi, ktorý však nie je významný je ten, či bol alebo dokedy bol v ten deň v práci. Poškodená popísala, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu už ako prišli z nákupov, po tom čo sa cestou prvýkrát stavili v pohostinstve. Tu obžalovaný uviedol, že k žiadnej hádke nedošlo, len vyložili nákup dali si kávu a išli na jeho podnet do pohostinstva. Poškodená uviedla, že po príchode bol vulgárny, agresívny, hrozil jej ujmou na zdraví ak mu nedovolí s ňou súložiť potom zaspal no vrátil sa všetkým hrozil smrťou a nútil ju ísť opäť do pohostinstva a ona išla len zo strachu. Túto verziu vyvracia výpoveď matky obžalovaného, ktorá mala byť v tom čase doma, nepopísala ani len hádku, nie to ešte, že by sa obžalovaný správal spôsobom ako uvádzala poškodená. Pretože proti verzii poškodenej svedčí verzia obžalovaného a svedkyne, súd bez dôvodných pochybností nemôže ustáliť nielen že by obžalovaný poškodenú vydieral, ale ani že sa jej vyhrážal. Uznať obžalovaného vinným za tento skutok (teda tú časť deja, ktorá sa mala udiť v domácnosti rodičov obžalovaného) by znamenalo okrem nekritického prevzatia verzie poškodenej neprihliadnuť aj k tomu, že: poškodenú mal hrozbami nútiť obžalovaný k pohlavnému styku, pričom napriek tomuto tlaku odolala a pohlavný styk mu odoprela, no vzápätí ako sa prebudil mala už byť pod vplyvom hrozieb nútená ísť do pohostinstva, a tomuto tlaku už neodolala. Odolala tak tlaku, kde jej hrozilo znásilnenie, no neodolala tlaku, kde jej "hrozilo" požívanie alkoholu, ktorý jej v pohostinstve zaplatí obžalovaný. Z dokazovania tiež vyplynulo, že poškodená sa v podstate nechala obžalovaným živiť, dokonca z výpovede matky obžalovaného, že predmetom hádok bývalo aj to, že obžalovaný sa dožadoval pohlavného styku, no poškodená sa podvolila až vtedy, keď jej niečo kúpil. K vierohodnosti jej popisu deja či pocitov súd len dáva do pozornosti jej vysvetlenie toho, prečo požívala alkohol s obžalovaným, keď išli z nákupu - "aby on vypil menej", v pohostinstve zas preto lebo bola nervózna, pripustila, že pila aj potom čo sa vrátila z WC, a privolala políciu. S obžalovaným sa hádala aj v policajnom aute.

Súdu sa tak javí byť pravdepodobnosti najbližšia tá verzia, keď obžalovaný po príchode z nákupu očakával, že bude mať s poškodenou pohlavný styk, lebo jej kúpil bundu, bol však pod vplyvom alkoholu, čo poškodenej vadilo, pohádali sa, poškodená ho odmietla, tak navrhol, že pôjdu do pohostinstva. Je celkom možné, že obžalovaný, no aj poškodená použili vulgarizmy, je možné že obžalovaný použil nejakú verbálnu hrozbu, no je celkom isté, že efekt nijaký nedosiahla, bol odmietnutý, je celkom zrejmé, že poškodená nešla do pohostinstva pretože musela, ale pretože chcela. Z hľadiska dokazovania aj tento popis deja je len verziou - paradoxne je v rozpore s popisom deja nie len obžalovaného, svedkyne, ale aj poškodenej. Súd pre veľké pochybnosti o tom, či sa skutok stal tak ako je uvedené v obžalobe pre túto časť skutkového deja - ktorá by mohla byť inak posudzovaná ako jednotlivý útok pokračujúcej trestnej činnosti, či skutok samostatný, pokiaľ by sa nebral ohľad na neskorší dej, obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Súd však obžalovaného uznal vinným pre skutok, ktorého priebeh zistil dokazovaním a je odrazený v tej časti výroku rozsudku o vine, kde ho uznal vinným zo spáchania prečinu pokračovací prečin nebezpečné

vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 10 Tr. zák.

Tu súd prisvedčil verzii poškodenej pokiaľ ide o hrozby ujmou, ktoré mal po hádke predniesť obžalovaný. Pokiaľ ide o časť deja v pohostinstve, tu skutok nerozporuje ani obžalovaný, ktorý uviedol, že sa tam vskutku hádali, pričom tu verzii poškodenej svedčí aj jej bezprostredné konanie, kde vec ohlásila polícii. Pokiaľ ide o tú časť deja, ktorá sa mala odohrať po príchode polície pri ihrisku, tak opäť obžalovaný pripustil, že poškodenej hovoril, že mu má ísť pre veci, ani tu nevytlúčil, že by sa hrozieb dopustil, pričom vine nasvedčuje aj výpoveď svedka Bc. S., člena hliadky polície, ktorý popísal správanie poškodenej, ktorá mala strach, tiež že správanie obžalovaného naberalo na agresivitu, mal v hneve povedať, že si to pôjde odsedieť do lavy, aj padnúť slová o zabití. Takto je zrejmé, že suma dôkazov, pokiaľ ide o tie pokračujúce útoky, kde obžalovaného súd uznal vinným má podstatne vyššiu váhu, ako popis deja len poškodenej s rôznymi alternatívnymi možnosťami deja a najmä motívmi v oslobodzujúcom výroku. Za vydieranie nemožno považovať ani prednesené slová obžalovaným po príchode hliadky, pretože z nich nevyplýva nijaké nútenie poškodenej ku konkrétnemu konaniu. Napokon ani otázky prokurátorky nesmerovali k zisťovaniu toho, či sa cítila alebo mohla byť poškodená cítiť nútená nejakým spôsobom sa správať. Tá vnímala len hrozbu ujmou a strach. Na hlavnom pojednávaní boli ustálené len slová o tom, že obžalovaný hrozil zabitím poškodenej, ak ho dá zavrieť, na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej hrozil smrťou, keď príde z väzenia. Vskutku vydieranie by nemalo byť zameniteľné s vyhrázaním sa len slovosledom vety prednesenej v hneve s obsahom vyše 2 ‰ alkoholu v dychu, takto by súd mohol vyložiť ako vydieranie aj samotnú skutočnosť, že obžalovaný vyzval poškodenú zabiť mu veci do lavy. Celkový účel slov je prostá hrozba, nie nútenie poškodenej k určitému špecifickému konaniu, ktoré by zabránilo jeho výkonu trestu. O to viac, že obžalovaný dané slová predniesol pred policajtom, teda pred svedkom, ktorého poslaním je pravý opak - zabrániť v páchaní trestnej činnosti či túto zisťovať. Preukázaným objektom je tak nie pôsobiť na vôľu poškodenej nejakým spôsobom, ale prosté narušenie občianskeho spolunažívania tým, že obžalovaný hrozí poškodenej ujmou. Súd schválne otázkou smerovanou na svedka - policajta sa snažil zistiť, či vnímal to, že by obžalovaný páchal nejakú trestnú činnosť. Tento popísal správanie obžalovaného maximálne ako agresívne vulgárne správanie, výzvu aby obžalovanému zabalila veci, spomenul že padli slová o zabití, nepopísal nejaký nátlak obžalovaného na poškodenú aby nevypovedala, aby sa vyhol väzeniu, v podstate s väzením počítal a hrozil poškodenej, ak sa jeho tušenie naplní. Poškodená je osoba, s ktorou žil obžalovaný v spoločnej domácnosti. Len obžalovaný sa vyslovil, že opäť v tom čase žili ako druh a družka, hoci mali spolu pomer, celkom preukázané je len to, že dlhodobo spolu takto žili v minulosti. Preto súd skutok právne kvalifikoval ako pokračovací prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 10 Tr. zák. Schopnosť vyhrážok obžalovaného vzbudiť v poškodenej obavu spočíva jednak v jej skúsenosti s vulgárnym správaním zo strany obžalovaného, tiež z jeho stavu pod vplyvom alkoholu, ktorý jej bol známy, a stupňovania agresivity obžalovaného od návratu z nákupov. Obžalovaný konal v priamom úmysle a porušil záujem spoločnosti na pokojnom občianskom spolunažívaní a predchádzaní domáceho násillia.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trestná sadzba pre žalovaný prečin je v osobitnej časti Trestného zákona uvedená v rozpätí 6 až 36 mesiacov odňatia slobody.

Súd neprihliadol k žiadnej poľahčujúcej okolnosti, vina obžalovanému musela byť preukázaná. Obžalovaný síce priznal, že poškodenej sa mohol vyhrážať pri hádke, rovnako v záverečnej reči vyjadril ľútosť, jeho priznanie však bolo len formálne, nebolo ho možno spojiť so skutkovým dejom, nepomohlo súdu ani prokurátorky k ustáleniu skutkového deja. U obžalovaného prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. pretože už bol súdne trestaný, dokonca sa dopustil rovnorodej recidívy, poukazujúc na vyššie uvedené odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/170/2013. Za prevahy priťažujúcich okolností tak prichádzalo podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ukládanie trestu v upravenom zákonnom rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Súd pri ukladaní trestu prihliadal k okolnostiam spáchania trestného činu, osobe páchatela aj rozsahu zistených skutočností majúcich význam pre ukladanie trestu. Z dokazovania a skoršieho odsúdenia vyplýva, že na ochranu spoločnosti nepostačuje ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom ani alternatívne tresty, keďže od recidívy obžalovaného neodradil ani nepodmienečný trest. Obžalovaný sa dopúšťa domáceho násilia opakovane a pod vplyvom alkoholu. Hoci nespôsobil poškodenej zranenie, ktoré by vyžiadalo ošetrovanie, tak nemožno zľahčovať jeho správanie, pričom ani prítomnosť hliadky polície pre neho nie je dôvodom na upokojenie sa. Neexistovali ani okolnosti sociálneho charakteru, ochrana záujmu blízkych osôb obžalovanému. Jeho maloleté deti sú v ústavnej starostlivosti práve pre spôsob života obžalovaného, ktorý dosiať svoje životné pomery neupravil, naďalej holduje alkoholu a ani sa neosamostatnil. Obžalovanému súd pre prevahu priťažujúcich okolností nemohol uložiť trest miernejší ako 16 mesiacov odňatia slobody, pričom nebol dôvod, práve pre recidívu, a tiež neriešenie vzájomných nezhôd bez použitia verbálnych hrozieb, na ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Súd však neuložil obžalovanému ani trest prísnejší. To jednak ako už skôr uviedol preto, lebo obžalovaný nespôsobil poškodenej žiadne zranenia ani nešlo o dlhšie trvajúce napádanie, no predovšetkým preto, že významný podiel na tom, že vôbec k domácejmu násiliu môže dochádzať a môže sa opakovať má poškodenej. Táto pamätajúc si na ich spolužitie v minulosti sa opäť k obžalovanému vrátila, neváhala opustiť druhu, s ktorým dovtedy päť rokov žila. Využila dobromyseľnosť rodičov obžalovaného, ku ktorým sa nasťahovala, nenašla si pod dobu spolužitia ani prácu, využívajúc vyživovanie obžalovaným v podstate zadala príčinu opakovaných hádok, ktoré viedli k tomu, že obžalovaného správanie presiahlo rovinu trestnoprávnej zodpovednosti. Ako je morálne neakceptovateľné riešenie nezhôd obžalovaným pri spolužití domácim násilím, tak je morálne neakceptovateľné u poškodenej využívať ekonomické výhody spojené s "násilníkom" a vedome a nikým nenútené zvyšovať riziko opakovania násilia svojou prítomnosťou a spôsobom života v jeho blízkosti, o to viac za situácie, keď požíva alkohol rovnako škodlivo ako obžalovaný, ako je zrejmé, využívajúc ekonomické výhody spolužitia a nejaví snahu sa od obžalovaného odpútať a osamostatniť. To, že by jej osamostatnenie zhoršilo jej sociálne postavenie nemôže ísť na ťarchu obžalovaného, ktorý nijako k sebe poškodenú nepúta, okrem náklonnosti, ktorá mohla u poškodenej zostať bez povšimnutia. Za pozornosť stojí aj to, že sama poškodenej videla obžalovaného ako bližšiu osobu ako vlastnú rodinu, pričom na otca sa obrátila až potom, čo o ekonomické výhody po zadržaní obžalovaného prišla.

Pretože bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prihliadnuc k záverom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, keďže bolo preukázané, že obžalovaný je závislý na alkohole, súd mu podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Užívanie alkoholu, má významný vplyv na sociálne pomery obžalovaného a motiváciu viesť riadny život zabezpečovať si prostriedky na živobytie, pestovať zdravé medziľudské vzťahy, alebo naopak páchať trestnú činnosť, preto je súvis medzi zistenou závislosťou a spáchaním predmetnej trestnej činnosti. Obžalovaný z kriminologického hľadiska, keďže opakovane pácha trestnú činnosť pod vplyvom alkoholu, nebezpečný pre spoločnosť je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.